

gets forhandlinger sp. 2032-2034, 2603-2659, 10164-10174 og 10388.

Ved ændringen af straffelovens § 247 blev der indført en almindelig gentagelsesvirkning for alle voldsforbrydelser uanset udfaldet af tidligere voldsager. Lovændringen tilsigtede, at domstolene i tilfælde af gentagen vold skulle forhøje straffen med indtil en tredjedel i forhold til det dagældende strafniveau. Var der efter hidtidig praksis idømt 3 måneders fængsel, skulle der fremover idømmes 4 måneders fængsel. Det var ikke hensigten, at gentagelsesvirkningen i alle tilfælde skulle slå igennem med ganske samme styrke, idet det i nogen grad måtte afhænge af voldsforholdets nærmere beskaffenhed. Det var dog tilsigtet, at den fulde strafforhøjelse med en tredjedel generelt skulle ske i voldstilfælde inden for normalområdet i modsætning til navnlig de groveste voldsager. Lovændringen gik endvidere ud på, at der skulle ske en tilsvarende forhøjelse af strafniveauet for vold mod personer, der efter karakteren af deres arbejde er særligt udsat for vold, f.eks. vagtlæger og hyrevognschauffører, ved at indsætte en udtrykkelig regel herom i § 247, stk. 2.

Ved lov nr. 350 af 23. maj 1997 blev straffelovens § 245 og § 246 ændret med henblik på en skærpelse af straffen i de særligt grove voldstilfælde. Der henvises herom til Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 3197-3220, tillæg B, s. 762-781 og Folketingets forhandlinger s. 3221-3222, 3598-3622, 6669-6671 og 7192-7200.

Denne ændring tilsigtede, at straffen – inden for de gældende strafferammer – skulle forhøjes med gennemgående 1 år i de sager, der falder ind under straffelovens to bestemmelser om den grove vold (§ 245 og § 246), og hvor der efter hidtidig praksis blev idømt fængsel i over 1 år. Var der efter hidtidig praksis idømt 2 års fængsel, skulle der idømmes 3 års fængsel. Ved formuleringen, at straffen inden for de eksisterende strafferammer skulle »forhøjes med gennemgående 1 år«, tilsigtedes, at strafskærpelsen skulle slå fuldt ud igennem i alle sager bortset fra de tilfælde, der ligger i det øverste område op imod strafferammens maksimum på 8 års fængsel. Der henvises til Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 3207.

2.2.2. Retspraksis

Til illustration af retspraksis på området er som bilag 3 til lovforslaget optaget en oversigt af 14. februar 2002 fra Rigsadvokaten om straffe i voldsager. Oversigten bygger på en gennemgang af domme om vold optrykt i Systematisk Oversigt over Domme i Kriminelle Sager i perioden 1996-2000. I oversigten er omtalt en række eksempler på udmålte straffe i konkrete

sager om forskellige typiske former for voldskriminalitet. Oversigten medtager ikke domme, hvor straffen omfatter flere tilfælde af vold eller anden kriminalitet. Baggrunden herfor er, at sådanne forhold i almindelighed har væsentlig betydning for straffastsættelsen, således at dommene ikke kan antages at være repræsentative for det generelle strafudmålingsniveau for voldskriminalitet. Domme, hvor gerningsmanden tidligere er dømt for ligeartet kriminalitet, er som udgangspunkt inddraget. Det gælder dog ikke, hvis der er udmålt en fælles straf, som også omfatter den tidligere begåede kriminalitet.

2.2.2.1. Simpel vold

Langt de fleste voldshandlinger, der begås, er omfattet af bestemmelsen i § 244. Bestemmelsen i straffelovens § 244 om simpel vold finder typisk anvendelse på vold i form af lussinger, knytnæveslag, kast med genstande, benspænd, førergreb, bid og lignende.

Voldshandlinger omfattet af straffelovens § 244 kan inddeles i en række forskellige typer, f.eks. gadevold, restaurationsvold, familievold og tilfældig konfliktvold mv. Den inddeling i de forskellige former for vold omfattet af straffelovens § 244, som er foretaget i Rigsadvokatens oversigt, bygger på den inddeling, der er anvendt i Straffelovrådets betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse, jf. betænkningen s. 142-144.

I de domme, der er omtalt i Rigsadvokatens oversigt, er strafniveauet for gadevold i de fleste tilfælde 40-60 dages ubetinget fængsel. Ved gadevold forstås vold, hvor gerningsmanden på gaden, i S-tog eller tilsvarende steder overfalder en person, som gerningsmanden ikke kender, og hvor ofret oftest hverken ved ord eller handling kan siges at have foranlediget volden.

En anden type voldsager er restaurationsvold, hvor volden udøves på en restauration over for en person, som er gerningsmanden ubekendt, eller som gerningsmanden i forvejen var eller tilfældigt er kommet i selskab med. I sjældnere tilfælde udøves volden over for ansatte på en restauration. I de domme, der er omtalt i Rigsadvokatens oversigt, ligger strafniveauet i de fleste tilfælde i niveauet mellem 30 og 40 dages ubetinget fængsel.

Familievold omfatter navnlig tilfælde, hvor der udøves vold mod en ægtefælle, samlever, kæreste eller lignende, eventuelt en person, som gerningsmanden tidligere har haft et forhold til. Denne type sager omfatter ikke vold mod børn. I Systematisk Oversigt over Domme i Kriminelle Sager er i perioden 1996-2000 refereret 4 sager om familievold, hvor straffen ikke